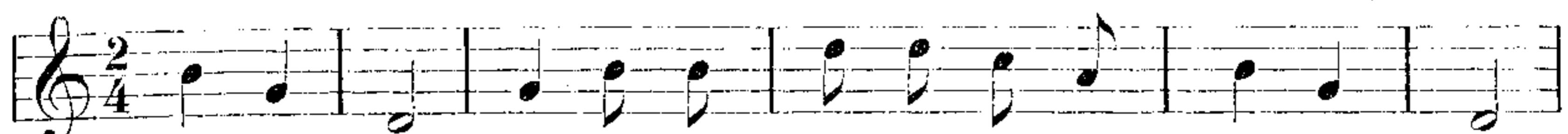

313.

Z Čejkovic.

Dyž sem k vám, má mi-lá, cho-dí - vá-vál, já sem si

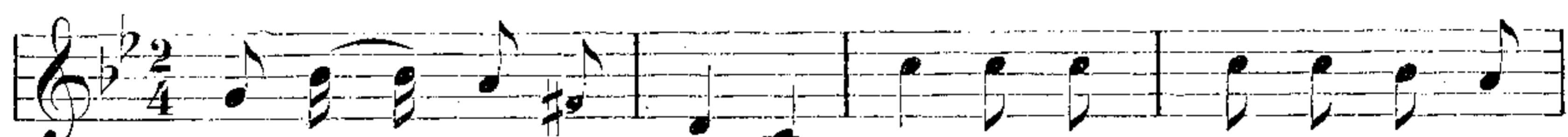
chod-ní-ček zna-me -ná-vál, já sem si chod-ní -ček zname-ná-vál.

Dyž sem k vám, má milá, chodívávál,
já sem si chodníček znamenávál;
červené, bílé růže sem sázél,
dyž sem tě, má milá, vyprovázél.

Dyž sem k vám chodívávál přes ty lesy,
bývala's má milá, veselejší;
dyž sem k vám chodívávál přes hájíček,
bývala's, má milá, jak hřebíček.

314.

Z Vážan.

Už tá je - de - ná - stá ho - di - na u - de - re - la

staň pa-nen-ko mi - lá, ja mu-sím za ko-ňa - ma.

Už tá jedenástá
hodina uderela,
staň, panenko milá,
já musím za koňama.

Za koňama musím
a na Vážansky lóke,
podé mně, má milá,
na dobró noc roke.

315.

Z Vážan.

Zhů-ru ce-sta, do-lu druhá, rozlučmě se mo-je mi-lá,